

x x

„Ма Добруденя, милая голубко!“
— Ма Добруденя, мій коханий друже!“
„Що ж сьогодні сталося тобі, голубко?“
— Сон приснився та дивненський друже.

„Що ж за диво сталося тобі, мила?“
— Мені снився білий лелія...
„Ким же, мила, го лелія біла
Квітка по невирности і надії!“

— Мені снився білий лелія,
Що спитався в місячному світлі,
Мов гадали парівній мрії,
І пишався горди розквітти.

І сяли дивною красою,
Мов невинні, парівні квіти,
І блищали ясною росою,
Що горіла, наче самоквітти.

Присапурила я до квітів блудне,
Всі лелії раніом затремтіли,

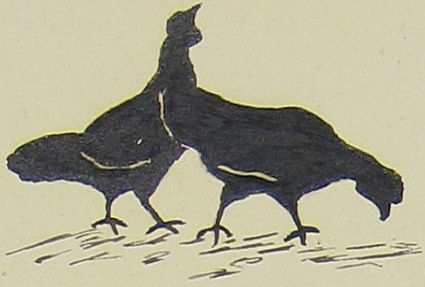
Почали хилитись кущере, кущере,
Пайнозривки, потім погорнічи.....

Ї з велич'ям корням поспідали
Всі блискучі самозвітні роси,
Ї блідні та смугливі стовпи,
Мале дрібні та раски слези.....

„Дивний сон твій, любко над софя.....
А мені червоні смилась рози.
— Німця милай, бо червона роза
По коханню квітка та розкоші!“

„Мені смилась: червоні рози
Променили в проміні злотистім
Ї були до райських квітів схожі,
Запахни з листячком барвистим.

Ї пудро рози паленіми
Від кохання і радісні ясної,
Ї квіли, тремтіли та горіли
Від зради палкої тавиної.

Присіював я до єдиної рози,
Прикорнував її хвіст до серденька,
Звідли рантом рози прекрасної
Ї найкраща рожевка ясенювка

Ї умилась дрібною росою
Та моя найкраща роза мила,
Ков піднята гострою носом
Полягла мені до ніг змарніла.....

Засмутилась пара молоденька,
Зрозуміти смів своїм не може.
Ї до дому поверта смутненька.
Дай їм, Боже, щоб було все добре!

24 марца. 90 р.